

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ແຂວງໄຊຍະບຸລີ

ເລກທີ 756 /ຈຂ.ຊບ
 ໄຊຍະບຸລີ, ວັນທີ ၂၅/၁၃/၂၀၁၈

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍການຄຸມຄອງວຽກງານ
ວັດທະນະທຳ ແລະ ທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງໄຊຍະບຸລີ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 68/ສພຊ, ລົງວັນທີ 14 ທັນວາ 2015, ພາກທີ III ໝວດທີ IV ມາດຕາ 20 ວ່າດ້ວຍສິດ, ຫັ້ນທີຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ.
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສ້າງນິຕິກຳ ສະບັບເລກທີ 19/ສພຊ, ລົງວັນທີ 12 ກໍລະກິດ 2012 ພາກທີ IV, ໝວດທີ V ມາດຕາ 77 ວ່າດ້ວຍການສ້າງຄໍາສັງ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ຄໍາແນະນຳຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ, ເຈົ້າເມືອງ ແລະ ຫົວໜ້າເທດສະບານ.
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການທ່ອງທ່ຽວ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 05/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ກໍລະກິດ 2013.
- ອີງຕາມ ດໍາລັດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານ ວັດທະນະທຳ
- ອີງຕາມ ມະຕິຮັບຮອງໃນກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນເທື່ອທີ່ 4 ຂອງສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ເລກທີ 15/ສພຊ.ຊບ, ລົງວັນທີ 5 ກຸມພາ 2018

ເຈົ້າແຂວງໄຊຍະບຸລີຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກໍານົດບັນດາຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ ແລະ ການຄຸມຄອງບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ພາຍໃນແຂວງໄຊຍະບຸລີ ໃຫ້ເດືອນໄຫວ່າຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ, ເພື່ອຊຸກຍູ້ ສິ່ງເສີມ ວຽກງານວັດທະນະທຳ, ການອານຸລັກ, ປຶກປັກກັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອ ສີລະປະວັດທະນະທຳອັນດີງມອງຊາດຂອງເຜົ່າ, ແນ່ໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ພ້ອມທັງສ້າງເງື່ອນໄຂອັນສະດວກໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຂົ້າມຊົມໃຊ້ບໍລິການ ໄດ້ມີຄວາມປະທັບໃຈ.

ມາດຕາ 2 ມີຍາມ:

1. **ວັດທະນະທຳ ແມ່ນ:** ຄຸນຄ່າອັນລວມຍອດຂອງການສະສົມບັນດາຜະລິດຕະພັນທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈທີ່ມວນມະນຸດໄດ້ປະດິດສ້າງຂຶ້ນມາ ໂດຍຜ່ານຂະບວນວິວັດທາງປະຫວັດສາດ ແມ່ນໝາກຜົນຂອງຄວາມຈະເລີນງອກງາມ, ຄວາມດີ, ຄວາມງາມທີ່ສັງຄົມນັ້ນໆ ປະດິດສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ສະສົມຖ່າຍ ທອດມາຮອດປັດຈຸບັນ.
2. **ທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ :** ແມ່ນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຫຼາຍພາກສ່ວນ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍທຸລະກິດແຫ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ທຸລະກິດນຳທ່ຽວ, ທຸລະກິດຂົນສິ່ງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ທຸລະກິດພັກແຮມ, ທຸລະກິດພັດຕາຄານ-ຮ້ານອາຫານ, ທຸລະກິດເຟັກອົບຮົມການທ່ອງທ່ຽວ, ທຸລະກິດທີ່ປຶກສາການທ່ອງທ່ຽວ, ທຸລະກິດສະຖານບັນເທິງ

ແລະ ທຸລະກິດເຄື່ອງທີ່ລະນິກ ແລະ ທຸລະກິດອື່ນງ ທີ່ພົວພັນເຖິງການຫ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 3 ອະທຶບາຍຄໍາສັບ.

1. ວັດທະນະທຳມະຫາຊຸມ ຫາຍເຖິງມໍລະດົກຂັ້ນສໍາຄັນຂອງປະຊາຊົນລາວທີ່ວປະເທດ, ກໍາຕື່ປະຊາຊົນແຂວງ

ໃຊບະບຸລີ, ມັນແມ່ນວັດທະນະທຳ ທີ່ຢັ້ງຢືນເຖິງຄວາມເປັນຊາດລາວ ແລະ ວັດທະນະທຳມະຫາຊຸມ ແມ່ນວູກງານຂອງທີ່ວປະບວງຊຸມ.

- “ປະເພນີ” ແມ່ນບັນດາຂະນິບທ່ານງົມ, ແບບແຜນທີ່ເປັນເອກະລັກສະເພາະ ປະຈໍາຊາດມາແຕ່ບຸຮານ ຊາດໃດງ ກໍາຍ່ອມມີປະເພນີເປັນຂອງຊາດຕົນ ຄົນລາວເຮົາກໍມີປະເພນີ, ມີວັດທະນະທຳເຮົາອັນເປັນມໍລະດົກທີ່ປະເສີດ ເຊິ່ງໄດ້ສະນິດຕິພັນກັບຄົນລາວ ຈົນມາເຖິງປັດຈຸບັນ.
- ພິທີກໍາ ແມ່ນແບບ ຫຼື ວິທີປະຕິບັດທີ່ເປັນກິດຈະກໍາໃນຊີວິດຂອງຄົນເຮົາ ຕາມຮູບແບບຂອງຄວາມເຊື່ອຖື ຕ່າງໆຂອງບັນພະບຸລຸດ. ບຸ້ຍ່າຕາຍາຍທີ່ນໍາມາປະຕິບັດສືບຕໍ່ກັນມາເພື່ອເປັນກັນສະໜອງຕໍ່ຄວາມມັ້ງມາດບາຖະໜາອັນດີງາມ, ເປັນຂວັນກໍາລັງໃຈຕໍ່ຄົນເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມເຊື່ອໜັ້ນໃນຊີວິດ.
- “ຮິດ” ແມ່ນຄໍາທີ່ດັ່ມາຈາກພາສາບາລີໃນຄໍາວ່າ “ຈາກຕະ” ຂຶ້ງມີຄວາມໝາຍວ່າຂະນິບທ່ານງົມປະເພນີທີ່ເຄີຍປະຕິບັດສືບຕໍ່ກັນມາ ໃນແຕ່ລະເດືອນໃນຮອບປີໜຶ່ງ 12 ເດືອນ.
- “ຮິດຂອງປະເພນີ” ແມ່ນລະບຽບແບບແຜນ ຫຼື ກິດໝາຍພື້ນຖານຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າອັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊີວິດວັດທະນະທຳ ເຊິ່ງສະແດງອອກໃນແຕ່ກ່ອນກໍມີປັດຈຸບັນໄດ້ຢືດຖື ຮິດ 12, ຄອງ 14 ມາເປັນແບບແຜນດໍາລົງຊີວິດ.

2. ການພິມຈໍາໜໍາຍ ຫາຍເຖິງການຈັດພິມ, ການພິມ ແລະ ການຈໍາໜໍາຍ ຂຶ້ງນໍາເອົາຜົນງານການຄົ້ນຄວ້າປະດິດ

ຄົດແຕ່ງ, ແປພາສາ ແລະ ຮູບແຕ່ມ ຫຼື ຮູບຖ້າຍ, ມາກວດແກ້, ກຽບຮຽງແລ້ວ ຈັດເປັນຕົ້ນສະບັບສິມບຸນເພື່ອສຶ້ງເຂົ້າພິມເປັນຫຼາຍສະບັບໃນຮູບແບບເປົ້ມ, ສັ່ນພິມເອເລັກໂຕນິກ ຫຼື ສິ່ງພິມອໍ່ເພື່ອຈໍາໜໍາຍ.

3. ມໍຮະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດໝາຍເຖິງມໍຮະດົກທີ່ເປັນວັດຖຸ ຫຼື ບໍ່ເປັນວັດຖຸ, ເປັນສັງຫາລີມະຊັບ ຫຼື ອະສັງຫາລີມະຊັບທີ່ມີຄຸນຄໍາສູງທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ, ວິທະຍາສາດ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນສິມບັດຂອງຊາດ, ຂອງແຂວງ ໄດ້ຮັບການສືບທອດ ກັນມາແຕ່ລະບູກແຕ່ລະສະໄໝ
4. ມໍຮະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ຫາຍເຖິງມໍຮະດົກທີ່ເກີດຂຶ້ນໄດ້ທຳມະຊາດທີ່ມີຊີວິດ ຫຼື ບໍ່ມີຊີວິດເຊິ່ງມີຄຸນຄໍາສູງທາງດ້ານທັດສະນິບະພາບ ແລະ ຂໍອະນາງພັນ ທີ່ຢັ້ງຄົງຄວາມສິມບຸນທາງທຳມະຊາດ ແລະ ຄວາມສອບສິດງາມ.

5. ວິຈິດສິນ ໝາຍເຖິງສິ່ງທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຈາກຄຸນຄໍາອັນລວມຍອດຂອງອາລີມຈິດ ໂດຍຜ່ານການປະດິດ ທາງດ້ານສິມີອັນປານິດ ເພື່ອຄວາມງົງງາມ, ຄວາມເພິ່ງໝີໃຈ ຂຶ້ງມີຄຸນຄໍາທາງດ້ານຈິດໃຈ ໂດຍບໍ່ສິ້ນສຸດ, ປະກອບດ້ວຍຈິດຕະກຳ, ປະຕິມາກໍາ, ສະຖາປັດຕະບົກກໍາສິນ, ພາບພິມ ແລະ ຫັດຖະກໍາສິນ.

6. ຮູບເງົາ ຫາຍເຖິງສີລະປະສັງລວມ ແລະ ເປັນສິ່ນບັນເທິງທີ່ເຂົ້າເຖິງຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໂດຍໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນພາບເຄື່ອນໄຫວປະກອບກັບສົງ ໄດ້ບັນທຶກໃສ່ພິມ, ກາແຊັດວິດິໂອ, ແຜ່ນຊີດິ, ດິວິດິ, ຮາດດິດ ຫຼື ວັດຖຸບັນທຶກແບບອື່ນ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຕໍ່ມວນຊຸມ ໂດຍຜ່ານພາຫານະເຕັກນິກຕ່າງໆ.

7. ສວນສາຫາລະນະ ຫາຍເຖິງລະຖານທີ່ ທີ່ສອບງາມ, ເປັນສະຖານທີ່ເອກອ້າງທະນິງໃຈຂອງຄົນຢູ່ໃນສັງຄົມ, ສ່ວນສາຫາລະນະແມ່ນຫົວກິດປະດົກສ້າງຂອງຄົນໃນການລັດແປງທຳມະຊາດມາຮັບໃຊ້ສັງຄົມດ້ານຈິຈ-ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເສຍສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ທຳມະຊາດ, ສວນສາຫາລະນະແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງວັດທະນະທຳແຫ່ງ

ການສະຫງວນຄວາມງາມ, ແມ່ນຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດທະນະທໍາສັງຄົມ ແລະ ແມ່ນລະບົບໃດໜຶ່ງທາງ
ດ້ານທັດສະນະຕໍ່ຄວາມງາມດ້ານການປະດັບຕົກແຕ່ງສວນ ຫຼື ທໍາມະຊາດ.

8. ສິລະປະການສະແດງ ຫາຍເຖິງການເຄື່ອນໄຫວນໍາເອົາຜົນງານ, ພະລິດຕະພັນ ດ້ານວັດທະນະທໍາອອກ
ສະແດງ

ສຸມວຸນຊົນ ດ້ວຍການຂັບ, ລໍາ, ຂອງເງົງ, ພ້ອນ, ດິນຕີ, ກາຍະສິນ, ລະດອນປະເພດຕ່າງໆ ແລະ ສິລະປະການ
ສະແດງອື່ນ ໂດຍການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກ, ແສງ, ສີ, ສົງປະກອບໃນເວທີ.

9. ໄຮງແຮມ ຫາຍເຖິງສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ 15 ຫ້ອງຂັ້ນໄປ, ເຊື່ອນພັກ ແລະ ລືສອດ
ຫາຍເຖິງທີ່ພັກເຊົາ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ 5 ຫ້ອງນອນຂັ້ນໄປ ໂດຍມີສິ່ງອ່ານວຍຄວາມສະດວກ, ມີອຸປະກອນ
ເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ມີຄຸນະພາບ ແລະ ການບໍລິການທີ່ດີມີມາດຕະຖານ.

10. ຮ້ານອາຫານ ຫາຍເຖິງສະຖານທີ່ບໍລິການອາຫານການກິນ ແລະ ພ້ອມທັງບໍລິການເຄື່ອງດື່ມ.

11. ຮ້ານກົນດື່ມ ຫາຍເຖິງສະຖານທີ່ບໍລິການເຄື່ອງດື່ມເປັນຕົ້ນຕໍ່ ພ້ອມທັງບໍລິການອາຫານເບົາເປັນສໍາ
ຮອງ ບັນພື້ນຖານການໃຊ້ຈ່າຍຄ່າບໍລິການດັ່ງກ່າວຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ລະດັບບໍລິການແຕກຕ່າງກັນ.

12. ຮ້ານບັນເທິງ ຫາຍເຖິງສະຖານທີ່ໃຫ້ຄວາມເປົກບານມ່ວນຊົ້ນ, ຄວາມສຸກສັນດ້ວຍສົງເງົງ, ສົງຄົນຕີ, ຂັບ
ລໍາຕ່າງໆ.

13. ແຫ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຫາຍເຖິງຊັບພະບາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ປະຫັວດສາດທີ່ຍອດຍິ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບການ
ພັດທະນໃຫ້ເປັນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອສາມາດດຶງດຸນນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເດີນທາງມາທ່ຽວຊີມ.

ມາດຕາ 4 : ຂອບເຂດສິດໃນການນໍາໃຊ້ຂັ້ນຕົກລົງສະບັບນີ້.

ຂັ້ນຕົກລົງສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງ-ກວດກາວັດທະນະທໍາມະຫາຊົນ, ມໍຣະດິກ-ວິຈິດສິນ,
ນິມ-ຈໍາຫຼາຍຮູບເຖິງ, ສິລະປະການສະແດງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່າວຍຫຼວງກິດການທ່ອງທ່ຽວ ພາຍໃນແຂວງໄຊຍະບຸລີ.

ໝວດທີ 2

ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ອະນຸລັກສິ່ງເສີມວຽກງານວັດທະນະທໍາ

ມາດຕາ 5: ອະນຸລັກ-ສິ່ງເສີມວັດທະນະທໍາມະຫາຊົນ.

1. ຮິດຄອງປະເພນີ-ພິທີກໍາ.

- ສິ່ງເສີມ ແລະ ອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເຮັດບຸນ ແລະ ພິທີກໍາຕ່າງໆ ໂດຍ
ຖືກຕ້ອງກັບຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງມາຂອງຊາດ, ຖືກຕ້ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລະບຽບກິດໝາຍ
ຂອງລັດ.

- ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕັ້ງກອງມະຫາກະຖືນ ຫຼື ວ່າງອັງຜ້າປ່າສາມັກຄືທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແລ້ວ ນໍາໄປທອດ
ຖາວອຍ ເພື່ອເປັນການກຸສິນ ສິງເຄາະຊ່ວຍເຫຼືອບັນຫຼາທຸກແກ່ວັດ, ບ້ານ, ເມືອງ, ແຂວງທີ່ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກ
ໄພບັດຕ່າງໆນັ້ນດ້ວຍການແຈ້ງຂ່າວປ່າວກຸສິນ ຜ່ານສື່ສານມວນຊົນເຊັ່ນທາງວິທະຍຸໂທລະພາບ, ໂທລະໂຄ່ງ ແລະ
ສື່ສິ່ງພິມຕ່າງໆ.

- ອ່ານາດການປົກຄອງບ້ານ, ອ່ານາດການປົກຄອງເມືອງ ກໍານົດສະຖານທີ່ຜົງສິບ (ບໍາຊັ້າ) ຂອງແຕ່ລະຊີນເຜົ່າໃຫ້
ຖືກຕ້ອງຕາມຮິດຄອງປະເພນີ ແລະ ລະບຽບກໍາ.

- ຊຸກຍຸ- ສິ່ງເສີມ ແລະ ອ່ານວຍຄວາມສະດວກກ່ຽວກັບປະເພນີການແຕ່ງດອງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບຮິດຄອງປະເພນີ
ອັນດີງມາຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ.

2. ວຽກງານປ້າຍ.

- ການຄຸ້ມຄອງ-ກວດກາ ບ້າຍ, ບ້າປໄດສະນາ ແລະ ບໍລິການ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບໃນທາງປະຕິ ບັດ, ຫັງຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສ່ວງຍາມ ຄວາມເປັນເອກະພາບທາງດ້ານເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການ.
- ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຫັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງໃນການດໍາເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບບ້າຍເປັນດັ່ງການອອກແບບ, ການຜະລິດ ແລະ ຕິດຕັ້ງບ້າຍ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອານຸຍາດ ນໍາຂະແໜງຖະແງງ ຂ່າວ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມການເປົ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ.

3. ອົງກສວນສາຫາລະນະ.

- ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງສວນສາຫາລະນະທຸກລະດັບ “ໜຶ່ງເມືອງໜຶ່ງສວນສາຫາລະນະ ” ແລະ ໃຫ້ມີການຄຸ້ມຄອງ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຕາມຫຼັກວິຊາການ.
- 4. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ໃນການຈັດຕັ້ງຫຼັ້ນເກມພັນເມືອງ, ເກມເຝີກສະໜອງລອງປັນຍາ ແລະ ເກມ ທີ່ມີລັກສະນະມ່ວນຊັ້ນລື່ນເລີງ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບຮິດຄອງປະເພນີ ແລະ ຂັດກັບລະບຽບກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 6: ອະນຸລັກ-ສິ່ງເສີມການພິມຈໍາຫ່າຍ.

- ສິ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາການພິມຈໍາຫ່າຍ ແລະ ທໍາສະໜຸດ “ໜຶ່ງເມືອງໜຶ່ງທໍາສະໜຸດ ” ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານ ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ, ຊຸກຍູ້ການປະດິດແຕ່ງ, ການອ່ານ, ການຊອກຮູ້ຮ່າຮຽນຢ່າງກວ້າງຂອງ, ທີ່ວເຖິງດ້ວຍ ນະໂຍບາຍຕ່າງງ.
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຕ້ອງໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວົງກາງານ ພິມຈໍາຫ່າຍ ແລະ ທໍາສະໜຸດ.

ມາດຕາ 7: ອະນຸລັກ-ສິ່ງເສີມມໍຮະດິກ.

- ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີການສໍາຫຼວດ, ຂັ້ນບັນຊີ, ຂັ້ນທະບຽນ ແລະ ຮັບຮອງເອົາມໍຮະດິກຂອງຊາດຢູ່ພາຍໃນແຂວງ ຕາມ ຫຼັກວິຊາການ.
- ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປ້ອງກໍາມະສິດ ຫຼື ລົຂະສິດ ຕໍ່ມໍຮະດິກແຕ່ງຊາດ, ມໍຮະດິກທ້ອງຖິ່ນ ທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ, ທໍາ ມະຊາດ ແລະ ປະຫວັດສາດ ທີ່ເປັນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ພາຍໃນແຂວງ ທີ່ເປັນກໍາມະສິດ ຖືກ ຕ້ອງການກິດໝາຍ.
- ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີ 1 ເມືອງ 1 ຫົມພິທະພັນເພື່ອສະແດງມຸນເຊື້ອມໍລະດິກວັດທະນະທໍາ, ທໍາມະຊາດ ແລະ ປະຫວັດສາດຂອງເມືອງຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 8: ອະນຸລັກ-ສິ່ງເສີມວິຈິດສິນ.

- ວົງກາງານອະນຸລັກ, ພັດທະນາ, ເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບ ເອກະລັກສິລະປະວິຈິດສິນຂອງຊາດ, ຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ມະຫາຊຸມທີ່ມີລັກສະນະຊາດ ແລະ ກ້າວໜ້າໃຫ້ຍືນຍົງ.
- ຄົ້ນຄວ້າ, ການປະດິດສ້າງ, ການເຜີຍແຜ່ຄຸນຄ່າທີ່ມີລັກສະນະຊາດ, ມະຫາຊຸມ ແລະ ກ້າວໜ້າຂອງງານວິຈິດສິນ ພ້ອມທັງຈ່າກັດ, ແກ້ໄຂສິ່ງກິດໝ່ວງຕ່າງດີ່ງຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຝົ້າ ໃນທົ່ວແຂວງ.
- ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ໃຫ້ດໍາເນີນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈກ່ຽວກັບວົງກາງານວິຈິດສິນ ດ້ວຍ ນະໂຍບາຍຕ່າງງານກິດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 9: ຄຸ້ມຄອງ, ອະນຸລັກ-ສິ່ງເສີມຮູບເຖິງ.

- ຊຸກຍູ້ ແລະ ສິ່ງເສີມ ການພັດທະນາເຜີຍແຜ່ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຖືກຕ້ອງແລ້ວ.
- ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍງານຮູບເຖິງທີ່ມໍເຄື່ອນໄຫວ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 10: ຄຸ້ມຄອງ, ອະນຸລັກ-ສິ່ງເສີມສິລະປະການສະແດງ.

- ຊຸກຍູ້, ພື້ນຟູ, ສິ່ງເສີມ, ອະນຸລັກ, ພັດທະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ສິລະປະການສະແດງຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າທີ່ມີ ລັກສະນະຊາດ, ກ້າວໜ້າ ແລະ ມະຫາຊຸມ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດືມສິມບຸນດ້ວຍການບໍາລຸງຍົກສູງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ສ້າງລື່ນລາວໃຫ້ມີນໍ້າໃຈຮັກຊາດ, ຮັກລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ, ມີແບບແຜນການດໍາລົງຊີວິດທີ່ສິດໃສງິດ

ງາມ, ຮັບເອົາສິ່ງປອດເປົ້າຂອງມວນມະນຸດ ແລະ ປະກອບສ່ວນເສີມສ້າງສີລະປະວັດທະນະທ່ານັ້ນຕີງມາ ຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ, ຂອງແຂວງໃຫ້ຢືນຢັງ.

- สິ່ງສືມໃຫ້ນັກສີລະບົບທັງພາບໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໃຫ້ມີງານເຄື່ອນໄຫວສະແດງຖືກຕ້ອງຕາມລະ ບຽບກິດໝາຍ.
 - ສິ່ງສືມໃຫ້ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການດັ່ນຄວ້າປະດິດແຕ່ງ, ພັດທະນາສ້າງສັນ, ສາມັກຄືປອງດອຍ, ຊຸມໃຊ້ ແລະ ສິ່ງສືມສີລະປະການສະແດງ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມຮັ້ງມີຫຼາຍຮູບ, ຫຼາຍສີ, ມີເອກະລັກຂອງຊາດ, ຂອງແຂວງ, ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ຖອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ທາງດ້ານຊີວິດຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນ ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນ ດ້ານສີລະປະການສະແດງ ມີປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ.

ບໍລິສັດທີ 3

ການຄຸມຄອງຫົວໜ້ວຍທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ

ມາດຕາ 11: ຄຸນຄອງ, ອະນຸລັກ-ສິງເສີມກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານທ່ອງທ່ຽວ.

ແຂວງໄຊບະບຸລີ ຕື່ເອົາວຽກງານຫ່ອງທ່ຽວ ເປັນບຸລິມະສິດໜຶ່ງ ໃນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເພື່ອສົ່ງເສີມການພະລິດສິນຄ້າ, ການບໍລິການ, ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ສ້າງລາຍໄດ້ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຕົ່າໃຫ້ດີ້ນ້ຳ.

ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວທາງດ້ານທຳມະຊາດ, ວັດທະນະຫໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ໃຫ້ມີຫຼາຍສີສັນເປັນໜ້າ ທ່ອງທ່ຽວ, ກາຍເປັນແຫ່ງທ່ອງທ່ຽວສີຂຽວ ທີ່ມີຄວາມຍິນຍຶງ ແລະ ກາຍເປັນອດສາຫະກໍາ ແລະ ທັນສະໄໝ.

ຊັກບູ້, ສິ່ງເສີມ ເປີດກວ້າງ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໄຫຍດຂອງບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນເຊົ້າໃນການພັດທະນາ ແລະ ການສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ດ້ວຍ ການໂຄສະນາ, ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການຈັດນີ້ທັດສະການ, ເທດສະການ, ຈາກປຸນ ກ່ຽວກັບສີລະປະວັດທະນະທ່ານ, ຮຶດຄອງປະເພນີອັນດີງມະຊອງຊາດ, ຂອງແຂວງ, ຂອງເມືອງ ແລະ ມູນເຊື້ອພິລະອາດຫານຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ.

ມາດຕາ 12: ການຄົ້ມຄອງຂັ້ນແຂວງ.

ໂຮງແຮມ, ອີສອດ ແລະ ເຮືອນພັກ ທີ່ໄດ້ຈັດລະດັບດອກຈໍາປາ ໂດຍແມ່ນທາງພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽງແຂວງ ຜັນຜູ້ອະນຸມັດ-ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ບຸບເລີກ.

มาตรา 13: งานคุ้มครองขั้นเมือง.

ເຮືອນພັກ ທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຈັດລະດັບເປັນດອກຈ່າປາ ແລະ ຮ້ານອາຫານ, ຮ້ານກິນດື່ມ ແລະ ບັນເທິງ ໂດຍ
ແມ່ນທ່ານເຈົ້າເມືອງ ເປັນຜູ້ຕິກລົງອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຍົກເລີກ.

ມາດຕາ 14: ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ປະກອບການທລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ, ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້.

- ผู้ปกครองกิจกรรมทุลวะกีดห้องห้องห้องได้รับอนุญาตตามค่าเบี้ยนทุลวะกีด นำพะเนกทุลวะແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ຫ້ອງຫ່ຽວແຂວງ ຫຼື ຫ້ອງການທຸລວະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ຫ້ອງຫ່ຽວເມືອງ, ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ນໍາພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ຫຼື ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າປະຈໍາເມືອງ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນອາກອນ ນໍາພະແນກການເງິນແຂວງ ຫຼື ຫ້ອງການການເງິນເມືອງ ຕາມຂະໜາດ ແລະ ລະດັບຂອງການດໍາເນີນທຸລວະກິດ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ແລະ ກິດໝາຍ.
 - ທຸລວະກິດການຫ້ອງຫ່ຽວ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລວະກິດແລ້ວ ຜູ້ປະກອບການຕ້ອງໄດ້ປະກອບສິ່ງອ່ານວຍຄວາມສະດວກເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແຂກທີ່ເຂົ້າມາຊົມໃຊ້ບໍລິການ ໃນສະຖານທີ່ຂອງຕົນ ເຊັ່ນ: ການພັກເຊົາ, ການໃຊ້ຄົນຕີເພື່ນເມືອງ, ຄົນຕີສາກົນ, ເອເລັກໂທນ, ເຫບ, ຊຸດີ, ວິຊິດີ ແລະ ໂທລະພາບຕາມລັກສະນະ ແລະ ລະດັບການບໍລິການ ແຕ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນໍາຂະໜາງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເສຍກ້ອນ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີສຽງລົບການຜູ້ທີ່ຢູ່ໄກ້ຄົງ.

3. ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດແລ້ວ ຕ້ອງມີໃບອະນຸ ບາດການນຳໃຊ້ຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ມີສັນຍາແຮງງານ ພ້ອມທັງກ່ານມີດິຈິນເດືອນຕໍ່າສຸດ ຫຼື ຄ່າແຮງງານ ໃຫ້ພະນັກງານປຸ່ມໃນ ທຸລະກິດຂອງຕົນ (ຖ້າວ່າແຮງງານຕ່າງປະເທດຕ້ອງປະກອບເອກະສານໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກິດໝາຍ)
4. ພະນັກງານບໍລິການຮັບໃຊ້ປຸ່ມໃນທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດສຸຂະພາບ ແລະ ມີໃບຢັ້ງຢືນ ສຸຂະພາບ ຈາກໂຄງໜໍຂອງລັດ.

ມາດຕາ 15: ເງື່ອນໄຂ ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດໍາເນີນທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ.

1. ທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງຕັ້ງປຸ່ມສະຖານທີ່ເຫັນສິນ, ເປີດເຜີຍ, ກວ້າງຂອງ, ມີບ່ອນຈອດລົດພົງພໍ, ຕຶກ, ອາຄານ ຕ້ອງແຫ້ນໝາຖາວອນ ແລະ ເໝາະສິມກັບຂະໜາດການບໍລິການຂອງຕົນ.
2. ການປະດັບປະດາຕ້ອງມີລັກສະນະຊາດ ແລະ ສາກົນ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຕ້ອງໄດ້ມາດຕະຖານ, ການຈັດຕັ້ງບໍລິຫານຕ້ອງເປັນລະບົບ, ການປະກອບພະນັກງານ ໃຫ້ພົງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ, ພະນັກງານ ຕ້ອງຮັບຈັກວິຊາສະເພາະ ດ້ວນການບໍລິການ ແລະ ພ້ອມທັງຮັຈັກ ພາສາສາກົນ ຢ່າງໜ້ອຍ 01 ພາສາ, ຕ້ອງມີຄື່ອງແບບໃຫ້ພະນັກງານນຸ່ງຖື້ທັງນີ້ ແລະ ຊາຍ ທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງຊາດລາວ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນດ້ວນກິລິຍາມາລະຍາດ, ຄຸນສິມບັດຂອງພະນັກງານ.
3. ຮັບປະກັນໃຫ້ແສງສະຫວ່າງພົງພໍ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບດ້ວນວິຊາສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຍົກສູງຫາງດ້ານຄຸນສິມບັດສິນທຳປະຕິວັດ, ກິລິຍາມາລະຍາດທ່າທີ່ຮັບໃຊ້.
4. ຕ້ອງໄດ້ສ້າງລະບົບການບໍລິການຕາມຄວາມໝາຍສິມໄດ້ປະເພາະຫຼຸ້ມ້າ ໃຫ້ແຍກຫ້ອງນີ້ນີ້ເປົ້າ ແລະ ຫ້ອງນີ້ຊາຍ.
5. ການປະກອບເຄື່ອງອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຫຼືພາຊະນະຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສະອາດ, ຕຶກຫຼັກອະນາໄມ.
6. ມີບ່ອນເຕັມມັງນີ້ສິ່ງເສດຫຼື້ອ, ຂີ່ເຫັນເຄື່ອນບໍ່ໄປຕົ້ນ ໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ມີຮອງລະບາຍນ້ຳເສຍ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການອະນາໄມ.
7. ຮັກສາບໍ່ໃຫ້ສັດປະເພດຕ່າງໆ ເຊົ້າມາລົບກວນຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ.
8. ມີລະບົບປ້ອງກັນອັກຄົມໄພ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານຂອງຕໍ່າຫຼວດມອດໄຟວ່າງອອກ, ຕ້າແມ່ນຮ້ານອາຫານ ແລະ ຮ້ານກິນດື່ມ-ບັນເທິງ ທີ່ປະກອບດ້ວຍລາຍການບັນເທິງ ຕ້ອງມີພະນັກງານປ້ອງກັນເພື່ອຮັກສາຄວາມສະຫງົບ.
9. ບໍລິການດ້ວຍລະບົບອາຫານຕາມລາຍການ (ເມນຸ) ຕາມສິ່ງ ເຊິ່ງມີລາຍການອາຫານ ແລະ ລາຄາຈະແຈ້ງໃສ່ໃນລາຍການອາຫານ ເພື່ອໃຫ້ແຂກ, ນັກທ່ອງທ່ຽວມາຊົມໃຊ້ ມີຫຼາຍຫາງເລືອກ.
10. ບຸກຄົນ ຫຼື ມີຕິບຸກຄົນ ຫັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຈະສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກິດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.
11. ເງື່ອນໄຂຂອງນຸກຄົນທີ່ຈະດໍາເນີນທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວ.
 - ມີອາຍຸແຕ່ 18 ປີຂຶ້ນໄປ.
 - ບໍ່ເປັນບໍ່ເສຍຈິດ.
 - ບໍ່ເຕີຍຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດ ຕັດອິດສະລະພາບ.
 - ມີທະບຽນວິສາຫະກິດທີ່ກິດຕ້ອງຕາມກິດໝາຍ.
 - ປະຕິບັດພັນຫະຕໍ່ລັດຕາມລະບຽບກິດໝາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
 - ບໍ່ຢູ່ໃນໄລຍະການປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງສານເປັນຜູ້ລົ້ມລະລາຍ.
12. ຂັ້ນຕອນຂ່ອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ
 - ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງໄດ້ຢັ້ງຢືນສືບຕໍ່ດໍາເນີນບໍລິການທ່ອງທ່ຽວ ໃນແຕ່ລະບົບ, ສ່ວນບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວ 2 ປີ ຕໍ່ຕັ້ງ.

ມາດຕາ 16: ຄະນະກຳມະການກວດກາຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ.

- ຄະນະກໍາມະການກວດກາຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍທ່ານເຈົ້າແຂວງ, ຊຸ່ງປະກອບດ້ວຍຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດັ່ງນີ້:

1. ອອງເຈົ້າແຂວງ ຜູ້ຊື້ນໍາວົງກາງານວັດທະນະທໍາ-ສັງຄົມ	ເປັນຫົວໜ້າ
2. ອອງຫົວໜ້າ ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ	ເປັນຮອງ
3. ອອງຫົວໜ້າ ພະແນກອຸດສາຫະກໍາ-ການຄ້າແຂວງ	ເປັນຄະນະ
4. ອອງຫົວໜ້າ ກອງບັນຊາການ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບແຂວງ	ເປັນຄະນະ
5. ອອງຫົວໜ້າ ພະແນກການເງິນແຂວງ	ເປັນຄະນະ
6. ອອງຫົວໜ້າ ພະແນກ ສາຫາລະນະສຸກແຂວງ	ເປັນຄະນະ
7. ອອງຫົວໜ້າ ພະແນກ ແຮງງານ-ສະຫຼວດດີການສັງຄົມແຂວງ	ເປັນຄະນະ
8. ອອງຫົວໜ້າ ພະແນກ ໂພທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງແຂວງ	ເປັນຄະນະ
9. ຫົວໜ້າຂະແໜງທ່ອງທ່ຽວ	ເປັນຄະນະ
- ສິດ ແລະ ໝໍາທີ:
 1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ເຈົ້າແຂວງກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບັນດາຫົວໜ້າວຍທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນແຂວງ.
 2. ຄົ້ນຄວ້ານະໄຍບາຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຕ່າງໆ.
 3. ກໍານົດແຜນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກໍາມະການໃຫ້ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ (3 ເດືອນ, 6 ເດືອນ, 9 ເດືອນ ແລະ 1 ປີ).
 4. ພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມື້ນໍາທີ່ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາຕາມພະລະບິດບາດ ສິດ ຫົວໜ້າຂອງຕົນ.
 5. ຄົ້ນຄ້ວາເຕັ້ງໄຂປະກິດການໜ້າທີ່ຕົກລົງຂຶ້ນຢູ່ບັນດາຫົວໜ້າວຍທຸລະກິດບໍລິການດ້ານການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນແຂວງ.
- ຄະນະກໍາມະການກວດກາຂັ້ນເມືອງ ແມ່ນຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍທ່ານເຈົ້າເມືອງ, ຊຸ່ງປະກອບດ້ວຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດັ່ງນີ້:

1. ອອງເຈົ້າເມືອງ ຜູ້ຊື້ນໍາວົງກາງານວັດທະນະທໍາ-ສັງຄົມ	ເປັນຫົວໜ້າ
2. ອອງຫົວໜ້າຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ	ເປັນຮອງ
3. ອອງຫົວໜ້າກອງບັນຊາການ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເມືອງ	ເປັນຄະນະ
4. ອອງຫົວໜ້າຫ້ອງການອຸດສາຫະກໍາ- ການຄ້າເມືອງ	ເປັນຄະນະ
5. ອອງຫົວໜ້າຫ້ອງການການເງິນເມືອງ	ເປັນຄະນະ
6. ອອງຫົວໜ້າຫ້ອງການສາຫາລະນະສຸກເມືອງ	ເປັນຄະນະ
7. ອອງຫົວໜ້າຫ້ອງການແຮງງານ-ສະຫຼວດດີການສັງຄົມເມືອງ	ເປັນຄະນະ
8. ອອງຫົວໜ້າຫ້ອງການໂພທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງເມືອງ	ເປັນຄະນະ
9. ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານທ່ອງທ່ຽວ	ເປັນຄະນະ
10. ຕາງໜ້າອ່ານາດການປົກຄອງບ້ານ ທີ່ທຸລະກິດຕັ້ງປຸ	ເປັນຄະນະ
- ສິດ ແລະ ໝໍາທີ:
 1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ເຈົ້າເມືອງກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບັນດາຫົວໜ້າວຍທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນເມືອງ.
 2. ຄົ້ນຄວ້ານະໄຍບາຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຕ່າງໆ.

3. ការណិតແຜນការធ្វើនៅខេត្តសម្រាប់រាជរដ្ឋបាល (៣ ពីរ, ៦ ពីរ, ៩ ពីរ និង ១៥).
 4. ធនធានការងារទាំងអស់របស់ខ្លួនដូចគ្នា, ពិភពលោក, រាជរដ្ឋបាល និង ឈ្មោះទាំងអស់។
 5. តើអ្នករាយការណ៍ឱ្យបានបានឯកតាមឈ្មោះទាំងអស់។
 6. សម្រាប់រាជរដ្ឋបាលធ្វើនៅខេត្តសម្រាប់រាជរដ្ឋបាល (៣ ពីរ, ៦ ពីរ, ៩ ពីរ និង ១៥).

ມາດຕາ 17: ສົດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ດໍາເນີນກົດຈະການທຸລະກົດ ວັດທະນະທ່າ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ.

ມວນທີ 4

มาตรา 18: ข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

1. ຫ້າມຈັດງານລໍາວົງ, ຂາຍເຕືອງດີ່ມທີ່ເປັນຂອງມິນເມີນ ແລະ ຫຼື້ນການພະນັນຕ່າງໆ ຢູ່ໃນງານບຸນປະເຜົນທີ່ຈັດຂຶ້ນຢູ່ໃນວັດ ແລະ ນໍາເອົາພະພຸດທະຮູບ, ໜ່ວຍຮູບ, ຮູບພະເຈົ້າ ແລະ ວັດຖານຕ່າງໆໄສ່ຍານພາຫະນະແລ້ວແຫ່ງເພີ້ມໃຈໄປຕາມທ້ອງຖະໜົນຫຼວງ.
 2. ຫ້າມບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ, ຂັບລໍາ ແລະ ຮ້ອງເພົງ, ເປັນພາສາຕ່າງປະເທດໃນເວທີກາງແຈ້ງເກີນ 30% ຂຶ້ນໄປ ແລະ ຫ້າມບຸກຄົນນຸ່ງເຄື່ອງບໍ່ສູພາບ ໂດຍສະເພາະເພີດຍິງບໍ່ໃຫ້ ນຸ່ງໄສ່ງ, ນຸ່ງສະເກີດ, ນຸ່ງກະໂປ່ງ, ເສື້ອສາຍດັງວຼາ, ເສື້ອບາງເປີດແປນ ເຊົ້າໄປວັດ.
 3. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ນໍ້າເປົ້າເປົ້ອນ, ນໍ້າຄັນຄາຍ, ນໍ້າປິນສີ, ນໍ້າໄສ່ຖິ່ງຢາງ, ໂຍນໃສ່ກັນ ແລະ ເອົາຫຼັງນໍ້າໄສ່ລົດເລະເທິດສິ່ງກັນ ໃນງານຫຼື້ນບຸນປີໃໝ່ລາວ.
 - 4.ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ຈັດຕັ້ງງານແຕ່ງດອງ ມີລັກສະນະເປັນທຸລະກິດ, ຊ່ວງເສັງຖານະອິດທີ່ພິນທາງສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດການເງິນ ແລະ ເປີດເຕືອງຂະຫຍາຍສຽງ, ເສບດົນຕີ, ຂັບລໍາ, ຮ້ອງເພົງ ບໍ່ໃຫ້ກາຍ 22:30 ໂມງ, ສໍາລັບບ່ອນທີ່ເສັບສຽງບໍ່ລົບກວນຄົນອື່ນ 23:30 ນາທີ ແລະ ຫ້າມຈັດຂະບວນແຫ່ງບໍ່ວ່າເຊີຍ ຫຼື ແຫ່ງສາວໃຫ້ ທີ່ຂັດກັບຮົດຄອງປະເຜົນ ອັນດີງມາຂອງຊາດ, ຂອງຜົ່າ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ ກິດຂວາງການສັນຈອນ, ເຈົ້າພາບປິ່ນຮັບແຂກໃນ ການດອງບໍ່ໃຫ້ເກີນ 9 ຄຸ່ ແລະ ການຈັດຮອບລໍາວົງໃຫ້ແຂກບໍ່ໃຫ້ເວົ້າຕໍາແໜ່ງໃນງານ (ຍົກເວັ້ນງານຫາງລັດຖະການ ເຕີ່ນັ້ນ).
 5. ຫ້າມບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສະເໜີມສະຫຼອງວັນສໍາຄັນອື່ນໆ ເກີນຂອບເຂດ ເຊັ່ນ: ວັນວາເລັນທາຍ, ຄູ້ສະມາດ, ວັນຮາລະວິນ; ວັນເກີດ, ການລັງງະສະຫຼອງ ຕໍາແໜ່ງ, ສະຫຼອງໃບປະກາດສະນິຍະບັດ ແລະ ລັງງໍສົ່ງ. ການສ້າງສົນທີ່ມີລັກສະນະຝຶກັ້ນກິນຂອບເຂດທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກົງມາຂອງກົງລວກຮົງ.

6. ຫ້າມປັງສີບໃສ່ສະເໜານທີ່ຊຸມຊົນແອ້ດ, ຈຸດເຜົາ ຫຼື ຜັງສີບໃສ່ຍອດຫ້ວຍນໍ້າລ່າທານ, ກໍ່ກອງພອນ-ຈຸດ ຫຼື ຜັງສີບໄວ້ແຄມຖະໜົນຫົນທາງ ແລະ ການຄົບງັນເຮືອນດີ ເກີນ 3 ວັນ ຫຼັງຈາກມັງນົດປາບສິ່ງສະການ.
7. ຫ້າມບຸກຄົນນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ, ຕິດບ້າຍໂຄສະນາ, ພິມໃສ່ໄສ້ງ, ເສື້ອ ທີ່ເປັນການອອກແບບໃນງານ ຕ່າງໆ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມື່ອໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແລ້ວບໍ່ໃຫ້ຕິດຊຸມຊົບເຊັ່ນ ຕົ້ນໄມ້, ຂຶ້ວຄາວ ບໍ່ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ.
8. ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຫຼູ້ນເກມ ການພະນັນທຸກປະເພດ ແລະ ການອອກແບບ ພິມທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ, ນໍາເຂົ້າຈ່າລະຈອນ, ຈໍາໜ່າຍເປັ້ນ, ສິ່ງພິມອໍ້ນງໍ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
9. ຫ້າມທໍາລາຍພະພຸດທະຮູບ, ເຫວະຮູບ, ບຸຮານສະຖານ, ບຸສະນິຍະສະຖານ, ສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດ ແລະ ຈັບ ຈອງ ທີ່ດິນເຂດອະນຸລັກມໍຮະດີກແຫ່ງຊາດ, ມໍລະດີກທ້ອງຖິ່ນ ບ່ຽນແປງສະຖານພາບເດີມຂອງມໍຮະດີກໄປສູ່ ສະພາບອື່ນທີ່ບິດເບືອນເອກະລັກທີ່ເປັນປະຫວັດສາດ;
10. ຫ້າມຈົດກ່າຍ, ລອກແບບ ເອົາເປັນງານການຄົ້ນຄວາ, ປະດິດແຕ່ງຂອງຜູ້ອໍ້ນ ກ່ຽວກັບມໍຮະດີກແຫ່ງຊາດ, ມໍຮະດີກທ້ອງຖິ່ນ ມາເປັນລິຂະສິດຂອງຕົນ ຫຼື ພິມເຜີຍແຜ່ໄດ້ຍິ່ນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ຂະແໜງ ການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
11. ຫ້າມ ຊຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດຢູ່ຫຼັກຄົມ, ໄຕິດິນ, ໄຕິນໍ້າໃນເຂດມໍຮະດີກແຫ່ງຊາດ, ມໍຮະດີກທ້ອງຖິ່ນ ຈັບຈອງທີ່ດິນເຂດປົກປັກກສາຊີວະນາງພັນ, ສວນອຸດທີຍານ ແລະ ເຂດທົວທັດທໍາມະຊາດ ລວມທັງການປ່ຽນ ແປງສະຖານພາບເດີມຂອງມໍຮະດີກແຫ່ງຊາດ ແລະ ມໍຮະດີກທ້ອງຖິ່ນ.
12. ຫ້າມນໍາເຂົ້າ, ຈໍາໜ່າຍ, ຊື້-ຂາຍ, ແລະ ເຜີຍແຜ່ ຜະລິດຕະພັນທາງດ້ານວັດທະນະທໍາຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ເປັນ ວັດຖຸ ໂດຍສະເພາະພະຍຸດທະຮູບ, ເຫວະຮູບ ຫຼື ບໍ່ເປັນວັດຖຸ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບວັດທະນະທໍາ, ອີດຄອງປະເພນີ ອັນດິງມຂອງຊາດລາວ.
13. ຫ້າມນໍາເອົາເປັນງານວິຈິດສິນ ເປັນເຄື່ອງມືໃນການເຄື່ອນໄຫວ, ໂຄສະນາບິດເບືອນ, ໃສ້ຮ້າຍບ້າຍສີ, ບຸແບ່, ແບ່ງ ແຍກຄວາມສາມັກຄືປອງຄອງ ລະຫວ່າງ ບັນດາເຜົ່າ, ສາສະໜາ, ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ກົດໝາຍຂອງລັດ ແລະ ມ້າງເພ, ທໍາລາຍມູນເຊື້ອວັດທະນະທໍາ ອັນດິງມຂອງຊາດ, ຂອງບັນດາເຜົ່າ, ສິລະປະດ້ານວິຈິດສິນທີ່ເປັນພິດໄພ, ເຊື່ອມຊາມ, ຊອດກະຈຳ, ລາມີກ, ອານາຈານ ແລະ ສິ່ງອື່ນມາຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່ຢ່າງເດັດຂາດ.
14. ຫ້າມເຊື້-ຂາຍ ເຜີຍແຜ່, ນໍາເຂົ້າ-ສິ່ງອອກ ຮູບເງິນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງເດັດຂາດ ແລະ ຫ້າມນັກສິລະປິນເວົ້າສົງດສີສັງຄົມ ແລະ ມົວສຸມອາບາຍບະມຸກຕ່າງໆທີ່ຜິດກັບລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ອີດຄອງປະເພນີລາວ.
15. ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ, ໂຮງແຮມ, ລືສອດ, ເຮືອນພັກ, ຮ້ານອາຫານ, ຮ້ານກິນດື່ມ. ນໍາເອົານັກສິລະປິນຫຼຸກປະເພດມາສະແດງຮັບໃຊ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
16. ຫ້າມໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ລືສອດ, ຮ້ານອາຫານ ແລະ ຮ້ານກິນດື່ມ ຄ້າປະເວນີ, ຫຼັ້ນການພະນັນ, ມົວສຸມສິ່ງເສບຕິດທຸກປະເພດ ຢ່າງເດັດຂາດ.
17. ຫ້າມພົວພັນສະແຫວງຫາເປັນປະໄຫຍດໄດ້ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຍິ່ນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.
18. ຫ້າມເອີໃບທະບຽນທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ຜູ້ອໍ້ນເຊົ່າ ຫຼື ນໍາໃຊ້ໄດ້ຍິ່ນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຫ້າມຕັ້ງຮ້ານບັນເທິງ ບຸກໃກ້ສະຖານທີ່ ການສຶກສາ, ວັດ, ໂຮງໝໍ ແລະ ສຳນັກງານອີງການ 500 ແມັດ.

ມາດຕາ 19: ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານຂອງລັດ.

1. ຫ້າມສືມຮູ້ຮ່ວມຄົດ ກັບຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ໃນການປອມແປງເອກະສານລາຍເຊັນ, ຕາປະຫັບ ແລະ ການກະທຳອື່ນ ທີ່ອ້ານວຍເປັນປະໂຫຍດ ໂດຍບໍ່ຊອບທໍາ ຝ່າເຟີນລະບຽບການ ແລະ ກິດໝາຍ.
2. ຫ້າມກິດໝ່ວງທ່ວງດົງເອກະສານ, ຫຼູອກລວງ, ສັໄກງ, ນາບຊື່ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ມາໃຫ້ຕົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ພັກພວກ.
3. ຫ້າມນໍາໃຊ້, ດັດແປງ, ປັບປຸງນີ້ອື່ນ ແລະ ຮູບແບບຂອງເອກະສານ ຂອງຜູ້ປະກອບການໂດຍພະລາກອນ.
4. ຫ້າມເຄື່ອນໄຫວທີ່ສ້າງຄວາມອັບປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ນັກທຸລະກິດມີຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ປັນການລະເມີດລະບຽບ, ກິດໝາຍ.

ໝວດທີ 5

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 20: ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ພະນັກງານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕິກລົງສະບັບນີ້ຈະໄດ້ຮັບການຢ້ອງບໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນງາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 21: ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດວັດທະນະທຳ-ທ່ອງທ່ຽວ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ພະນັກງານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ມີການລະເມີດ ຂໍ້ຕິກລົງ ສະບັບນີ້ຈະຖືກປະຕິບັດຄື:

1. ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ວ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ, ເຮັດວຽກບັນຫຼິກເປັນລາຍລັກອັກສອນ.
2. ຈະຖືກປັບໃໝ 500.000-1.000.000 ກີບ ຫຼື ໂຈ່າການດໍາເນີນທຸລະກິດຊ່ວຄາວ.
3. ຈະຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດດາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ໃຫ້ບຸດຕິການບໍລິການ
4. ຈະຖືກດໍາເນີນຄະດີຕາມກິດໝາຍ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເປົ້າ ຫຼື ຫັ້ນກ.

ໝວດທີ 6

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 22: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ມອບໃຫ້ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງຈັດຕັ້ງການເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກວ້າງຂວາງ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆໃນທົ່ວ ແຂວງ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ນັກທຸລະກິດ, ພະນັກງານ, ທະຫານ, ຕໍ່ຫຼວດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທຸກພາກສ່ວນ ຈຶ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນເປັນຢ່າງດີ.

ມາດຕາ 23: ຜົນສັກສິດ.

ຂໍ້ຕິກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນ ແລະ ວັນລົງຈົດໝາຍເຫດຫາງລັດຖະການເປັນຕົ້ນໄປ.

ພົງສະຫວັນ ສິດທະວົງ